

SZARVAS

és Vidéke

XXIII. évfolyam 26. szám

ÖNKORMÁNYZATI HETILAP

2008. június 26.

HÁROM HÉT

MÚLVA

SZARVAS

VÁROS

NAPJA

ÉS

Bartók Béla:**Cantata profana****(szöveg)**

Volt egy öreg apó,
Volt néki, volt néki
Kilenc szép szál fia,
Testéből sarjadzott
Szép szál kilenc fia.
Nem nevelte őket
Semmi mesterségre
Szántásra-vetésre,
Ménesterelésre;
Csordaterelésre;
Hanem csak nevelte
Hegyet-völgyet járni,
Szarvasra vadászni.
Az erdőket járta
És vadra vadászott
Kilenc szép szál fiú.
A vadra vadásztak;
Ammit barangoltak
És addig vadásztak,
Addig-addig, míg nem
Szép hídra találtak,
Csodaszarvasnyomra.
Addig nyomozgattak,
Utat tévesztettek,
Erdő sűrűjében
Szarvasokká lettek;
Karcús szarvasokká váltak
Erdő sűrűjében.
Az ő édesapjuk
Várással nem győzte,
Fogta a puskáját,

Elindult keresni
Kilenc szép szál fiát.
Reátalált a szép hídra.
Hídnál csodaszarvas nyomra;
Szarvasnyom után elindult;
El is jutott hús forráshoz,
Hús forrásnál szarvasokhoz.
Féltéredre ereszkedett
Hej, egyre rá is célzott.
„Ránk te sose célozz!
Mert téged mi tüzünk
A szarvunk hegyére
És úgy hajigálunk
Téged rétről, rétre,
Téged kőről kőre,
Téged hegyről hegyre,
S téged hozzávágunk
Éles kősziklához.
Izzé-porrá zúzódasz
Kedves édesapánk!”
Az ő édesapjuk
Hozzájuk így szólott,
És hívta hívta,
És őket hívó szóval hívta:
„Édes szeretteim,
Kedves gyermekeim,
Gyertek, gyertek haza,
Gyertek velem haza,
Jó anyátok vár már!
Jöjjetek ti velem
A jó anyátokhoz,
A ti jó anyátok
Várva vár magához.
A fáklyák már égnek,
Az asztal is készen,
A serlegek töltve,
Az asztalon serleg,
Anyátok kesereg; –
Serleg teli borral,
Jó anyátok gonddal
A fáklyák mér ágnek,
Az asztal is készen,
A serlegek töltve...”
A legnagyobb szarvas,
– legkedvesebbik fiú –
Szóval felfelelvén
De mi nem megyünk!
De min nem megyünk:
Mert a mi szarvunk
Ajton be nem térhet,
Csak betér a völgyekbe;
A mi karcús testünk
Gúnyában nem járhat,
Csak járhat az lombok közt;
Karcús lábunk nem lép
Tűzhely hamujába,
Csak puha avarba;
A mi szájunk többé
Nem iszik pohárból,

Melis György köszöntése

A Magyar Állami Operaház rendezett ünnepséget örökös tagja, Kossuth-díjas kiváló művésze, Melis György 85. születésnapja tiszteletére. Az Operaház Székely Bertalan termében június 23-án, hétfőn rendezett ünnepségen Szarvas város küldöttségei is köszöntötte híres szülöttét, a város díszpolgárát. Babák Mihály polgármester az önkormányzat testülete és a város

roslakók nevében fejezte ki jókívánásait, Mótján Tibor a Melis György Kórusalapítvány és a Szarvasi Szlovák Önkormányzat elnökeként, dr. Dezső István pedig Szarvas Város Barátainak Köre elnökeként köszöntötte az ünnepeltet. A város ajándékként Babák Mihály egy, az Arborétumot ábrázoló festményt adott át Melis Györgynek.

Magukból kell többet adni

A pedagógusokra háruló munkát jellemezte így – magukból kell többet adni – dr. Lipcsei Imre dékán a Tessedik Sámuel Főiskola Pedagógiai Karának diplomaosztó ünnepségén, a múlt héten pénteken délelőtt, az Óteplomban.

Az elnökség bevonulása után az Oktatási és Kulturális Minisztérium képviselőjében Andrásné Telek Judit köszöntötte a megjelenteket: a főiskolai, városi vezetőket, a hallgatókat és hozzátartozóikat. Felejtethetetlen ünnepnek nevezte a napot, melyen – a tanárok lelkiismeretes munkájának köszönhetően – a tegnap hallgatói

(folytatás a 3. oldalon)

Csak hűvös forrásból.
Volt egy öreg apó,
Volt néki, volt néki;
Kilenc szép szál fia
Nem nevelte őket
Semmi mesterségre,
Csak erdőket járni,
Csak vadat vadászni,
És addig-addig
Vadászgattak, addig:
Szarvassá változtak
Ott a nagy erdőben,

És az ő szarvuk
Ajton be nem térhet,
Csak betér az völgyekbe;
A karcús testük
Gúnyában nem járhat,
Csak járhat az lombok közt
A lábuk nem lép
Tűzhely hamujába,
Csak puha avarba;
A szájuk többé
Nem iszik pohárból,
Csak tiszta forrásból.